

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง การพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัย 3 - 4 ปี
ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์

นางสาวจิตติมา สงวนพันธ์
รหัส 571081321012

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชาการการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สุพรรณบุรี)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง การพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัย ๓ - ๔ ปี ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า
โดยการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์

ชื่อผู้วิจัย นางสาวจิตติมา สงวนพันธ์

ปริญญา ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย)

ปีที่ทำวิจัย ๒๕๖๑

ที่ปรึกษา คุณครูสำเรียง เหลืองแดง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัย ๓-๔ ปี ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า โดยการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อเปรียบเทียบสมาธิของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรม กิจกรรมสร้างสรรค์กับหลังการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือเด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุระหว่าง ๓ - ๔ ปี ที่กำลังศึกษาในห้องเรียนสีฟ้า ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า ภาคเรียนที่ ๒ ปี การศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๕ คน

โดยการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสมาธิเด็กปฐมวัย ๓ - ๔ ปี สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ ค่าร้อยละการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ ๒ ปี การศึกษา ๒๕๖๑ ทำการทดลองเป็นระยะเวลา ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๕ ครั้ง ครั้งละ ๒๐ นาที กลุ่มเป้าหมายได้รับการทดลองทั้งสิ้น ๒๐ ครั้ง ตามแผนกิจกรรมสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า

ผลจากการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัย ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยอายุ ๓ - ๔ ปี นั้น มีสมาธิไปในทางที่ดีขึ้นตามลำดับและดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ มีผลมาจากการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการติดตามและประเมินผลพฤติกรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาไปในทางที่ดี

กิตติกรรมประกาศ

ผลการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยได้รับความกรุณาและช่วยเหลือจาก คุณครูสำเรียง เหลืองแดง คุณครูสุดคณิง โพธิ์เงินงาม ที่ท่านเสียสละเวลาคอยให้คำปรึกษาและแนะนำ ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติด้วยความใกล้ชิดอย่างยิ่งตลอดมา รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ. ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเก่า คณะครูและนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเก่า ที่กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการวิจัยเป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ให้แก่เหล่าคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชา จนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับข้อบกพร่องต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้นผู้วิจัยขอน้อมรับผิดแต่เพียงผู้เดียวและยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่าน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา งานวิจัยต่อไป

จิตติมา สวงนพันธ์

มกราคม ๒๕๖๑

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ปัญหาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์	๑
สมมติฐานของการวิจัย	๑
ขอบเขตของการวิจัย	๑-๒
นิยามศัพท์เฉพาะ	๒
บทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๓
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสร้างสรรค์	๓-๕
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านสมาธิ	๕-๗
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย	๘
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๘
ระยะเวลาในการวิจัย	๘
การดำเนินการวิจัย	๘-๙
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๙
เกณฑ์การให้คะแนน	๙
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๑๐
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๐
ตารางแสดงค่าคะแนนพฤติกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติใน ๔ สัปดาห์	๑๐
กราฟแสดงค่าคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมด้านสมาธิของนักเรียน	
ก่อนและหลังทำการวิจัย	๑๑
บทที่ ๕ สรุปผลงานวิจัย	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๑๒
สมมติฐานการวิจัย	๑๒
กลุ่มเป้าหมาย	๑๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๒
การอภิปรายผล	๑๒-๑๓
ข้อเสนอแนะ	๑๓
บรรณานุกรม	๑๔
ภาคผนวก	๓๓
ภาคผนวก ค	

บทที่ ๑

บทนำ

ปัญหาและความสำคัญ

เนื่องจากเด็กปฐมวัยในปัจจุบันนี้ มีพัฒนาการทางด้านสมรรถิที่ไม่ค่อยคงที่ ส่วนมากมีสมรรถิที่สั้น บางคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมบางอย่างได้แค่ในระยะเวลาที่สั้นกว่าเด็กทั่วไป จึงเป็นปัญหาต่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันผู้อื่น เป็นปัญหาในการดำเนินชีวิตของตัวเด็กเองด้วย

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน คือ เด็กปฐมวัยไม่สามารถควบคุมสมรรถิของตนเองได้ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในชั้นเรียน บางคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี แต่ก็จะมีเด็กบางส่วนที่มีปัญหาในเรื่องของสมรรถิ คือ ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ในระยะเวลาที่กำหนด จะร่วมกิจกรรมได้แค่ในระยะเริ่มแรก ไม่ค่อยสนใจในสิ่งที่อยู่ตรงหน้า จะสนใจกับสิ่งรอบข้างมากกว่า บางคนลุกขึ้นเดินออกจากเก้าอี้เพื่อไปหาของเล่น ไปหาขนมมารับประทาน แต่ในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นนั้นเป็นเรื่องที่เด็กปฐมวัยสามารถปรับตัวเองเพื่อให้เข้ากับผู้อื่นได้ เพราะเด็กปฐมวัย เป็นวัยแห่งการพัฒนา เด็กในวัยนี้สามารถพัฒนาตนเองให้อยู่ร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ครูจึงใช้กิจกรรมที่เด็กสามารถปฏิบัติได้ และเป็นกิจกรรมที่เด็กสนใจมาใช้ในการแก้ปัญหาของเด็กในส่วนที่เป็นปัญหา เพื่อให้เด็กได้ฝึกการมีสมรรถิมากยิ่งขึ้น เพื่อให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยเลือกใช้ กิจกรรมสร้างสรรค์

สิ่งที่ต้องการในการพัฒนาสมรรถิ ยังเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ควบคู่กันไป เพราะเด็กปฐมวัยได้คิดว่า สิ่งที่จะสร้างสรรค์ผลงานของตนเองให้สวยงามนั้นต้องทำอะไร เด็กได้ใช้ความคิดไปกับการปฏิบัติกิจกรรม จึงมีสมรรถิมากยิ่งขึ้น เมื่อเด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นประจำ เด็กจะเกิดความเคยชิน มีสมรรถิอยู่กับสิ่งที่ทำมากกว่าการเล่นอย่างอื่น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- ๑.เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาสมรรถิของเด็กปฐมวัย โดยการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์
- ๒.เพื่อใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ที่หลากหลายในการพัฒนาสมรรถิ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์จากการใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถิของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมนั้นมีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนห้องเรียนสีฟ้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๕ คน

ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น	คือ	การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์
ตัวแปรตาม	คือ	การพัฒนาสมรรถิ

ด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะการพัฒนาสมาธิ

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.การพัฒนาสมาธิ หมายถึง ความมีใจตั้งมั่น ความตั้งใจมั่นแห่งจิต การทำให้ใจสงบแน่วแน่มิพุ้งซ่าน การมีจิตกำหนดแน่วแน่มิอยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

๒.กิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กเพื่อพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ การรับรู้ความงาม ให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์หรือ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการโดยใช้ศิลปะสำหรับเด็กหลากหลายแบบ เช่น การเขียนภาพ การปั้น การฉีกปะ การตัดปะ การพิมพ์ภาพ การปั้น การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีอื่นๆ ที่เด็กสามารถจะคิดสร้างสรรค์ได้และมีความเหมาะสมตามวัย

๓.เด็กปฐมวัย หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ช่วยเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการโดยใช้การปฏิบัติงานศิลปะกระดาษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.เพื่อให้ครู และ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์

๒.เพื่อเป็นแนวทางให้ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยนำเทคนิคการพัฒนาสมาธิโดยใช้กิจกรรมการสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีสมาธิมากยิ่งขึ้น

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอหัวข้อต่อไปนี้

๑. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสร้างสรรค์

- ความหมายของกิจกรรมสร้างสรรค์
- ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย
- ประเภทของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์สมาธิ

- ความหมายและความสำคัญของสมาธิ
- ประเภทของสมาธิ
- ประโยชน์ของสมาธิ
- แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสมาธิ
- เทคนิคและวิธีการสร้างสมาธิ
- วิธีการฝึกสมาธิ
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำสมาธิ

๑. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสร้างสรรค์

๑.๑ ความหมายของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์หมายถึงกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมเกี่ยวกับงานศิลปศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ การตัดกระดาษ การลากโยงเส้นการวาดภาพระบายสีการร้อยลูกปัดและวัสดุต่างๆ ที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์การรับรู้เกี่ยวกับความงามและส่งเสริมกระตุ้น ให้เด็กแต่ละคนได้แสดงออกตามความรู้สึและความสามารถของตนเอง

๑.๒ ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กทำอย่างเสรี ซึ่งจะช่วยพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยครูพึงระลึกเสมอว่าศิลปะสำหรับเด็กมิได้เน้นให้เด็กทำได้สวยหรือเหมือนจริง แต่เพื่อให้เด็กได้พัฒนาครบทุกด้านจากกิจกรรมนี้ นอกจากนี้กิจกรรมสร้างสรรค์ ศิลปะยังเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก กิจกรรมสร้างสรรค์จึงไม่เป็นเพียงแต่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อ-ตา และการผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์เท่านั้น แต่ยังเป็น การส่งเสริมความคิดอิสระ ความคิดจินตนาการ ฝึกการรู้จักทำงานด้วยตนเอง และฝึกการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ทั้งทางความคิดและการกระทำซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะและยังนำไปสู่การเรียนรู้ เขียน อ่าน อย่างสร้างสรรค์ต่อไปศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำงานมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ มีเหตุผลรู้จักสังเกตมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ เป็นผู้กล้าตัดสินใจ และฝึกให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหา ดังนั้นศิลปะจึงมีประโยชน์ในการพัฒนาเด็กได้หลายด้าน ดังนี้

- ศิลปะช่วยพัฒนาการด้านอารมณ์ การวาดเขียนช่วยให้เด็กมีอารมณ์ที่ดีขึ้น ระดับของพัฒนาการจะขึ้นอยู่กับ การแสดงออกมาจากรูปภาพซึ่งเป็นงานของเด็ก ระดับของการแสดงตัวตนจะมีตั้งแต่การพัฒนาการขั้นต่ำ ซึ่งเด็กวาดรูปซ้ำ ๆ ออกมาเป็นพิมพ์เดียวกันหมดจนกระทั่งถึงพัฒนาการขั้นสูง ซึ่งเด็กจะวาดภาพอย่างมี

ความหมายและมีความสำคัญต่อตัวเองโดยเฉพาะเด็กเล็กเริ่มวาดรูปตนเองได้สำเร็จ จุดนั้นเองที่เด็กปล่อยอารมณ์ได้ดีที่สุด

- ศิลปะช่วยพัฒนาการทางสติปัญญา พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กเราสามารถสังเกตเห็นได้จากพัฒนาการของการรู้จักตนเองและสภาพแวดล้อม ความรู้ต่าง ๆ ที่เด็กนำมาใช้ในขณะวาดรูป จะชี้ให้เห็นระดับของสติปัญญาของเด็ก ดังนั้น ภาพวาดของเด็กจึงเป็นเครื่องชี้ระดับของความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยที่เด็กยังไม่สามารถใช้คำพูดในการสื่อสารได้คล่องแคล่ว

- ศิลปะช่วยพัฒนาการทางด้านกายภาพ (ทางกาย) พัฒนาการทางกายภาพในงานของนักเรียนจะสังเกตได้จาก ความสัมพันธ์ของการมองเห็นและการใช้กล้ามเนื้อมือ การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย เช่น การควบคุมกล้ามเนื้อมือและตาในการลากเส้นตลอดจนการฝึกทักษะต่างๆ ในกิจกรรมทางศิลปะ เช่น การพิมพ์การตัดปะ ตัด ความเปลี่ยนแปลงทางกายสามารถเห็นได้ง่ายในเด็กวัยเริ่มขีดเขียน

- ศิลปะช่วยพัฒนาการทางการรับรู้ความเจริญเติบโตและการเรียนรู้ทางประสาทสัมผัสเป็นส่วนสำคัญของประสบการณ์ทางศิลปะ โดยครูเป็นผู้ส่งเสริมการรับรู้ สร้างประสบการณ์ทางการเห็น ฝึกการสังเกต ฝึกความละเอียดอ่อน

- ศิลปะช่วยพัฒนาการทางด้านสังคม พัฒนาการทางสังคมของเด็กจะเห็นได้จากความพยายามในการสร้างสรรค์ของเด็ก ภาพเขียนและภาพวาดต่างๆ จะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดของเด็กที่มีต่อประสบการณ์ของตนเองและผู้อื่น เด็กเล็กๆ จะเริ่มวาดรูปคนไว้ในภาพทันทีที่พ้นระยะขีดเขียนแบบสะเปะสะปะ และสิ่งแรกที่เด็กวาดแล้วมีผู้ดูออกว่าเด็กวาดอะไรนั่นก็คือรูปคน เมื่อเด็กโตขึ้นงานศิลปะจะสะท้อนถึงความเข้าใจความรู้สึกที่เด็กมีต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมของเขา เมื่อเด็กมีพัฒนาการทางด้านความเข้าใจผู้คนรอบข้างมากขึ้น และเข้าใจถึงอิทธิพลของคนที่มีต่อชีวิตของเขา เรื่องราวที่เด็กจะวาดรูปไว้ในงานศิลปะก็คือสิ่งเหล่านี้

- ศิลปะช่วยพัฒนาการทางด้านสุนทรียะ ผลงานในเชิงสร้างสรรค์ของเด็กตามความเจริญเติบโตทางความงาม (สุนทรียะ) จะสังเกตเห็นได้จากความสามารถในการบูรณาการประสบการณ์ความชำนาญหรือการใช้ทักษะต่างๆ โดยแสดงออกมาเป็นภาพของผลงานเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งเด็กจะแสดงออกโดยการวาดภาพแสดงความคิดความรู้สึกโดยใช้เส้นสี และพื้นผิวอย่างผสมกลมกลืนเป็นส่วน

- ศิลปะช่วยพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์นั้นเริ่มมีมาตั้งแต่เด็กๆ เริ่มขีดเขียน เด็กจะขีดรูปต่างจากความคิดของตนเองและมีลักษณะเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งไม่มีใครเหมือน จากการขีดเขียนแบบง่ายๆ ไปสู่ผลงานที่ซับซ้อน สร้างสรรค์จะมีขั้นตอนต่างๆ คั่นอยู่มากมายในภาพวาดภาพเขียนของเด็ก เราจะเห็นพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์จากจินตนาการและความเป็นตัวของตัวเองในงานของเด็ก

๑.๓ ประเภทของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

๑. กิจกรรมวาดภาพระบายสีเป็นกิจกรรมการสร้างภาพที่เด็กเขียนด้วยความรู้ในตัวเองให้เป็นสัญลักษณ์แบบสวยงามจังหวะและสีเส้นต่างๆแทนการใช้คำพูดเช่นการวาดภาพด้วยสีน้ำ พู่กันการวาดรูประบายสีด้วยสีเทียน และดินสอสีการเล่นกับสีแบบต่างๆ

๒. กิจกรรมการฉีกปะและติดกระดาษเป็นกิจกรรมที่ใช้กระดาษต่างๆมาฉีกตัดและนำมาติดบนกระดาษทำให้เป็นภาพกระดาษที่นำมาใช้ได้แก่กระดาษหนังสือพิมพ์กระดาษวารสารกระดาษห่อของขงขวกระดาษสีมัน

๓. การปั้นเป็นกิจกรรมที่เด็กชอบมากวัสดุที่ใช้ในการปั้นได้แก่ดินเหนียวดินน้ำมันแป้งโดการปั้นควรมีวัสดุรองที่มีผิวมันเช่นพลาสติกโลหะเพื่อกันไม่ให้โต๊ะเปื้อน

๔. การพิมพ์การพิมพ์ทำได้หลายวิธีได้แก่พิมพ์ภาพด้วยนิ้วมือพิมพ์ภาพจากวัสดุธรรมชาติต่างๆเช่นใบไม้ ก้านกล้วยก้านบัวพิมพ์ภาพจากวัสดุเหลือใช้ต่างๆเช่นฝาขวดเชือกหลอดด้ายพิมพ์ภาพด้วยตารางการพิมพ์ภาพด้วยการขยี้กระดาษ

๕. งานพับกระดาษเป็นการประดิษฐ์กระดาษให้มีลักษณะเป็นภาพสามมิติที่ต้องอาศัยการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อตามือและนิ้วมือพับกระดาษให้เป็นภาพสัญลักษณ์ตามลำดับและขั้นตอน

๖. งานประดิษฐ์เศษวัสดุเป็นของเล่นของใช้เป็นการรวบรวมเศษวัสดุจากกระดาษมาประดิษฐ์เป็นของเล่นต่างๆตามแบบอย่างหรือความคิดอิสระและใช้วัสดุอื่นๆในการประกอบหรือตกแต่งเพิ่มเติมให้งานสมบูรณ์เช่นการกรรไกรเศษไหมพรมไม้ไอศกรีมหลอดกาแฟลารวมถึงงานกระดาษเส้นที่ใช้กาประกอบเป็นรูปต่างๆ

๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพัฒนาสมาธิ

๑. ความหมายของสมาธิ

สมาธิ หมายถึง ความตั้งมั่นแห่งจิตความสำรวมใจแน่วแน่เพื่อเล็งสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยพิจารณาอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เกิดปัญญาเห็นแจ้งในสิ่งนั้นจิตที่ไม่ฟุ้งซ่านจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความตั้งใจจริงเพียงเรื่องเดียวมีจิตใจที่นุ่มนวลมีความสำรวมทั้งกายวาจาใจ

๒. ความสำคัญของสมาธิ

๒.๑ ประโยชน์อันเป็นจุดมุ่งหมายทางศาสนาได้แก่ประโยชน์ที่มุ่งหมายอันแท้จริงในพระพุทธศาสนาคือเป็นส่วนสำคัญของการปฏิบัติเพื่อความหลุดพ้นจากกิเลสและทุกข์ทั้งปวง

๒.๒ ประโยชน์ทางด้านการสร้างความสามารถพิเศษได้แก่สมาธิระดับที่เรียกมานสมาบัติทำให้เกิดฤทธิ์และอภิญญาชั้นโลกีย์เช่นหุทิพย์ตาทิพย์รู้ใจผู้อื่นระลึกชาติได้ ฯลฯ

๒.๓ ประโยชน์ทางด้านสุขภาพจิตและการพัฒนาบุคลิกภาพเช่นทำให้เป็นคนเข้มแข็งมั่นคงเยือกเย็นสุขุมสดชื่นกระฉับกระเฉงมีเมตตากรุณา มีความระมัดระวังมองโลกตามความเป็นจริง

๒.๔ ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเช่น

- ช่วยให้หายเครียดสงบตัดความกลัวและความวิตกกังวล
- เสริมประสิทธิภาพในการทำงานการเล่าเรียนและการทำกิจกรรมจิตไม่ฟุ้งซ่านไม่เลื่อนลอยมีความพยายามกระตือรือร้นมีจิตใจแน่วแน่รู้จักแก้ปัญหาตั้งใจทำงานช่วยในการคิดการเรียนการทำงานได้ผลดีคือเป็นผู้เหมาะที่จะทำงาน
- ช่วยเสริมสร้างสุขภาพกายและใช้แกโรคได้กายและจิตต่างก็อาศัยซึ่งกันและกันเมื่อจิตดีมีความสงบหนักแน่นมั่นคงก็ช่วยให้สุขภาพกายดีขึ้นด้วยที่ป่วยก็หายผู้มีจิตผ่องใสเบิกบานย่อมช่วยให้ผิวพรรณผ่องใสท่าทางสงบเยือกเย็นรอบคอบหรือความดีใจความปลื้มใจทำนว่ามีปิติเป็นภักษาไม่หิวข้าวเป็นต้น

๓. ประเภทของสมาธิ

๓.๑ สมาธิแบบต่อเนื่องสมาธิแบบนี้เรียกว่า sustain attention ซึ่งหมายถึงการคงความสนใจในสิ่งหนึ่งๆได้เป็นระยะเวลานานต่อเนื่องเช่นการมีสมาธิในการอ่านหนังสือจนจบบทเป็นต้นในคนที่มีสมาธิแบบนี้บกร่องจะทำงานได้เพียงประเดี๋ยวประด๋าวแล้วก็ลุดไปทำอย่างอื่นโดยงานแรกยังไม่เสร็จหรืออดทนทำอะไรได้ไม่ค่อยนาน

๓.๒ สมาธิในการคัดเลือกสิ่งเร้าสมาธิแบบนี้เรียกว่า selective attention หมายถึงความสามารถในการตัดสิ่งเร้าที่ไม่สำคัญออกไปเพื่อจะให้ความสนใจต่อสิ่งเร้าที่สำคัญหรือตรงประเด็นตัวอย่างเช่นขณะที่นั่งฟังครูสอนในชั้นเรียนจะมีสิ่งเร้าหลายอย่างผ่านเข้ามาสู่ประสาทสัมผัสเช่นภาพครูเข้ามาทางประสาทตาเสียงครูเสียงรถยนต์วิ่งเสียงเพื่อนคุยกันเข้ามาทางประสาทหูเป็นต้นเด็กจะต้องเลือกว่าจะสนใจสิ่งเร้าใดถ้าเด็กมี selective attention ดีเด็กจะเลือกว่าจะสนใจเสียงครูและมีสมาธิจดจ่อในสิ่งที่ครูพูดและสามารถตัดเสียงรถยนต์วิ่งและเสียงเพื่อนออกจากความสนใจของตนในคนที่สมาธิแบบนี้บกร่องจะมีอาการใจลอยวอกแวกง่ายนอกจากนี้อาจจะทำงานที่อยู่ตรงหน้าไม่เสร็จเพราะจะไปสนใจอย่างอื่นเปลี่ยนไปเรื่อยๆคล้ายกับคนที่มีปัญหาในสมาธิแบบแรกก็ได้

๔. ประโยชน์ของสมาธิ

ประโยชน์ของสมาธินั้นมีมากมายไม่ว่าจะเป็นในด้านของประโยชน์ที่มีต่อตัวผู้ฝึกสมาธิเองคนรอบข้างหรือสถาบันต่างๆที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกสมาธิไว้อย่างมากมายหลายประการดังนี้

๔.๑ ทำให้เปลี่ยนนิสัยได้ดีขึ้นคือเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดีเกรมาเป็นคนสุภาพอ่อนโยนยิ้มแย้มแจ่มใสได้

๔.๒ ทำให้เรียนหนังสือได้ดีขึ้นคือทำให้ผลการเรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์จากการเรียนที่ได้ลำดับสุดท้ายของห้องมาเป็นบุคคลที่ได้ลำดับที่๑ของห้องได้

๔.๓ ทำให้ความจำดีขึ้นคือจำได้ดีนึกได้เร็วใช้เวลาในการจำไม่มากแต่จำได้มาก

๔.๔ ทำให้เกิดปัญญาคือเมื่อจิตสงบไม่ฟุ้งซ่านสามารถที่จะหยุดความคิดเป็นปัญญาขึ้นมาได้อย่างอัศจรรย์ใจ

๔.๕ ทำให้เป็นคนรอบคอบคนส่วนมากมักคิดว่าผู้ที่ฝึกสมาธิจะมีความเฉื่อยชาเชื่องช้าแต่ในความเป็นจริงกลับตรงกันข้ามผู้ที่ฝึกสมาธิจะเป็นคนที่มีประสาทท่วงไวเนื่องจากมีสติอยู่เสมอในทุกขณะไม่ว่าจะเป็นการลุกนั่งยืนหรือนอนก็ตาม

๕. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างสมาธิ

จิตกำเนิดขึ้นพร้อมๆกับการปฏิสนธิสิ่งแวดลอมรอบตัวของเด็กไม่ได้เป็นเพียงสิ่งเดียวที่ช่วยสร้างให้เด็กเป็นไปตามที่เขาเป็นอยู่แต่ “จิต” ซึ่งเกิดมาพร้อมกับเด็กได้กำหนดลักษณะนิสัยของเด็กมาก่อนแล้วดังนั้นเด็กจะเป็นผู้สร้างตนเองผู้ใหญ่เป็นเพียงผู้เสริมสิ่งที่เด็กมีอยู่แล้วในตนเองในทางพระพุทธศาสนาของเราเชื่อว่าการก่อกำเนิดขึ้นพร้อมๆกับการปฏิสนธิซึ่งจิตนี้เป็นที่รวบรวมของสิ่งต่างๆทั้งที่ดีและไม่ดีเพราะฉะนั้นถ้าเราทำให้จิตของเด็กกระทบกับสิ่งที่ดีคือการกระทบโดยทางกายล้นตาหูจมูกเราก็จะสามารถช่วยสร้างจิตที่ดีให้กับเด็กได้ทั้งนี้ก็เพราะจิตเป็นตัวรู้อารมณ์มโนเตสซอร์เชื่อว่าเราสามารถสร้างสังคมที่ดีและก่อให้เกิดกำเนิดโลกขึ้นมาใหม่ได้โดยการให้การศึกษาที่ดีแก่เด็กเพราะเด็กในวันนี้ก็คือผู้ใหญ่ในวันหน้าวิธีการสอนของมโนเตสซอร์ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองโดยไม่ต้องให้ใครมาบอกว่าเขาผิดเด็กมีอิสระในการเลือกอุปกรณ์ที่ครูได้จัดเตรียมไว้แล้วและจากการที่ได้อิสระในการเลือกอุปกรณ์ตามความชอบและความสนใจของตนเองจึงทำให้เด็กเกิดความรู้สึกพึงพอใจนอกจากนี้สิ่งสำคัญจากการที่ได้เลือกอุปกรณ์ตามความต้องการของตนเองก็จะช่วยพัฒนาเด็กให้มี “สมาธิ” เนื่องจากเด็กจะสนใจทำงานขึ้นนั้นอย่างมีความสุขและสงบเด็กมีความจำเป็นที่จะต้องมีจิตที่มี

บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนห้องเรียนสีฟ้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีอายุ ๓ - ๔ ปี ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีสมาธิไม่ค่อยคงที่และมีสมาธิในช่วงระยะเวลาที่ไม่นาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑.ใบงานกิจกรรมสร้างสรรค์

๒.แบบสังเกตพฤติกรรม

ระยะเวลาในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ระยะเวลาในการทดลอง ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๕ วัน วันละ ๑ ครั้ง ครั้งละ ๒๐ นาที กลุ่มตัวอย่างได้รับการทดลองทั้งสิ้น ๒๐ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๔ ธันวาคม - ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

๑.ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยจะจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ในการทำกิจกรรม ได้แก่ ใบงานกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เช่น ใบงานกิจกรรมระบายสีภาพ ใบงานหัดสี ใบงานลากเส้นตามรอยเส้นประ เป็นต้นกลุ่มเป้าหมายจำนวน ๕ คน ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ใช้เวลา ๒๐ นาที ในช่วงกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ช่วงเวลา ๐๙.๓๐ - ๑๐.๐๐ น. ขณะทำการทดลองผู้วิจัยได้ประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เป็นรายบุคคล

๒.การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

- ครูนำกล่องปริศนามาให้เด็กๆทาย (สีเทียน , สีน้ำ ,ใบงาน)

ขั้นสอน

- ครูอธิบายเกี่ยวกับสีแต่ละชนิดให้เด็กฟัง
- ครูสาธิตวิธีการใช้สีแต่ละชนิดให้เด็กดู
- เด็กและครูร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้สีเทียนและสีน้ำลงบนใบงานที่ครูเตรียมไว้
- ครูให้เด็กสร้างสรรค์ผลงานของตนเองลงในใบงานให้สวยงาม

ขั้นสรุป

- เด็กและครูร่วมกันทบทวนเกี่ยวกับกิจกรรมสร้างสรรค์

๓ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการประเมินกับกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบประเมินแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสมาธิของเด็กปฐมวัยโดยการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ๑ การเก็บข้อมูลพัฒนาการด้านสมาธิจากการสังเกตความสามารถในการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์
- ๒ เก็บข้อมูลพื้นฐานจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕ คน เป็นเวลา ๑ วัน จากการสังเกตพัฒนาการทางด้านสมาธิโดยการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์
- ๓ จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นเวลา ๒๐ นาที โดยเก็บข้อมูลจากผลงานของเด็กและสมาธิของเด็ก
- ๔ นำข้อมูลที่ได้มาบรรยายภาคและพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการพัฒนาสมาธิโดยใช้กิจกรรมการสร้างสรรค์

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ / ระดับคะแนน			
	ดีมาก (๔)	ดี (๓)	พอใช้ (๒)	ปรับปรุง(๑)
๑. การมีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรม	นักเรียนมีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรมจนผลงานสำเร็จ	นักเรียนมีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรมผลงานสำเร็จโดยมีคุณครูกระตุ้นบางครั้ง	นักเรียนมีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรมน้อยวอกแวกแต่ผลงานสำเร็จ	นักเรียนไม่มีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานไม่สำเร็จ
๒. การตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมจนผลงานสำเร็จ	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมจนผลงานสำเร็จโดยมีคุณครูกระตุ้น	นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมจนผลงานสำเร็จโดยมีคุณครูกระตุ้น	นักเรียนไม่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเลย
๓. จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน	นักเรียนมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานสวยงามเรียบร้อย	นักเรียนมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน	นักเรียนมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานน้อย	นักเรียนไม่มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานเลย

๔ คะแนน หมายถึง	ดีมาก
๓ คะแนน หมายถึง	ดี
๒ คะแนน หมายถึง	พอใช้
๑ คะแนน หมายถึง	ปรับปรุง

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยโดยการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรม และประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรมจำนวน ๔ สัปดาห์ มีรายการประเมิน ๓ รายการ ดังนี้

๑.การมีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรม

๒.การตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม

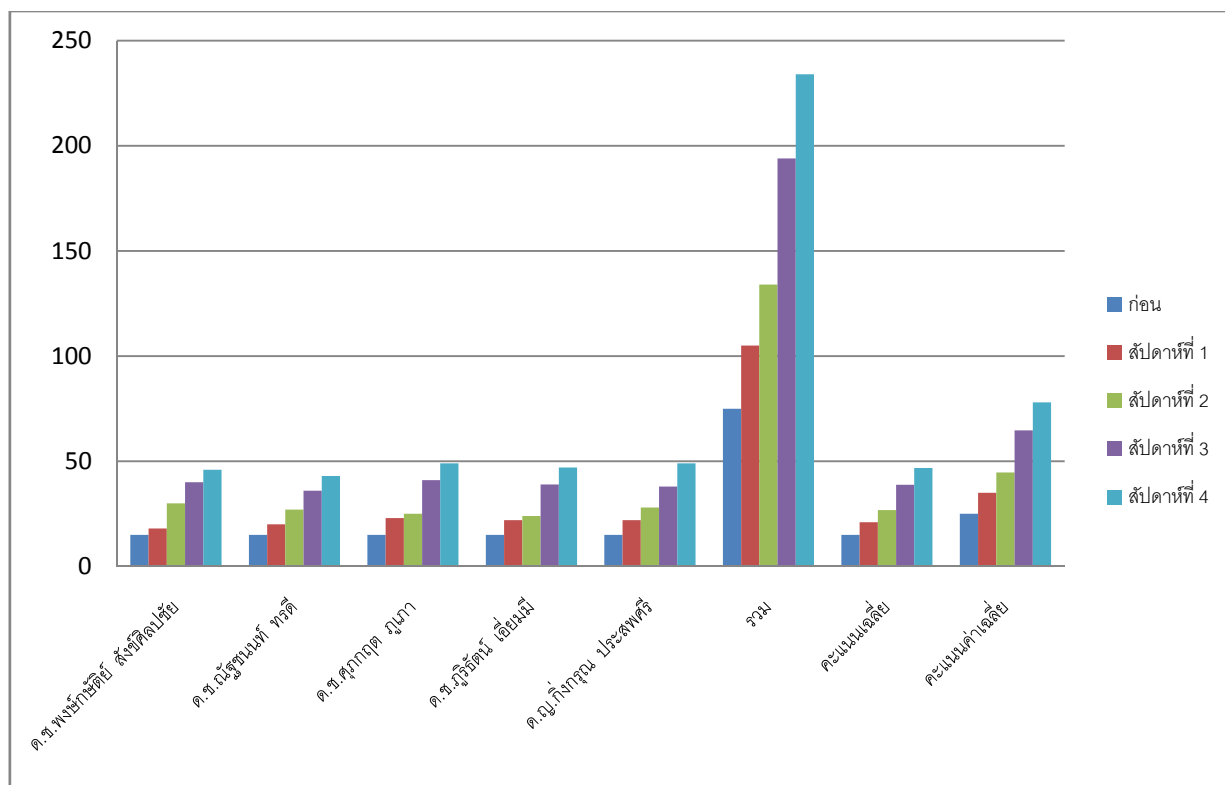
๓.จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน

โดยมีคะแนนเต็มรายการๆละ ๔ คะแนน ดังนั้นเด็กจะมีคะแนนสำหรับการปฏิบัติ ๓ รายการต่อวัน มีคะแนนเต็ม ๑๒ คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมครบ ๕ วัน คะแนนรวมจึงเป็นสัปดาห์ละ ๖๐ คะแนน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนในแต่ละสัปดาห์ของเด็กทุกคน มาแสดงเป็นคะแนนรวม จำนวน ๔ สัปดาห์ ดังนี้

ตาราง แสดงค่าคะแนนจากพฤติกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติใน ๔ สัปดาห์

ชื่อ-นามสกุล	คะแนนรวม ๖๐ คะแนน				
	ก่อนการใช้กิจกรรม	สัปดาห์ที่ ๑	สัปดาห์ที่ ๒	สัปดาห์ที่ ๓	สัปดาห์ที่ ๔
๑๑.ช.พงษ์กษัตริย์ สังข์ศิลป์ชัย	๑๕	๑๘	๓๐	๔๐	๕๖
๒๑.ช.ณัฐชนนท์ ทรดี	๑๕	๒๐	๒๗	๓๖	๔๓
๓๑.ช.ศุภกฤต ภูเภา	๑๕	๒๓	๒๕	๔๑	๔๙
๔๑.ช.ภริธันต์ เอี่ยมมี	๑๕	๒๒	๒๔	๓๙	๔๗
๕๑.ญ.กิงกรุณ ประสพศรี	๑๕	๒๒	๒๘	๓๘	๔๙
รวม	๗๕	๑๐๕	๑๓๔	๑๙๔	๒๓๔
คะแนนเฉลี่ย	๑๕	๒๑	๒๖.๘๐	๓๘.๘๐	๔๖.๘๐
คะแนนค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	๒๕	๓๕	๔๔.๖๖	๖๔.๖๖	๗๘

กราฟแสดงค่าคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมด้านสมาธิของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังทำการวิจัย

จากตารางแสดงค่าคะแนนพฤติกรรมด้านสมาธิของเด็กปฐมวัยใน ๔ สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มประชากร ๕ คน ที่เป็นเด็กปฐมวัยอายุ ๓ - ๔ ปี ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี มีรายการประเมิน ๓ รายการ คือ ๑. การมีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรม ๒. การตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม ๓. จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน เด็กมีคะแนนจากการแสดงพฤติกรรมจากการปฏิบัติกิจกรรมรายสัปดาห์ ตลอด ๔ สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก ๓๕, ๔๔.๖๖, ๖๔.๖๖ และ ๗๘ ตามลำดับ

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

๑. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์
๒. เพื่อใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ที่หลากหลายในการพัฒนาสมาธิ

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยได้ใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ในการพัฒนาสมาธิของตนเอง

กลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนห้องเรียนสีฟ้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเก่า ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๕ คน โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีสมาธิสั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ใบงานกิจกรรมสร้างสรรค์
๒. แบบสังเกตพฤติกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

๑. แบบประเมินพฤติกรรมก่อนและหลังการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยให้เด็กปฐมวัยนั้นมีสมาธิที่มั่นคง มีสมาธิต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีทางการเรียน โดยการเลือกใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมดังกล่าวเพื่อเป็นส่วนที่ช่วยพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัย และผลที่ได้ก็เป็นไปตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ กล่าวคือ กิจกรรมสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาในเรื่องของสมาธิของเด็กปฐมวัยให้มีความมั่นคง และกิจกรรมสร้างสรรค์นั้นมิได้เพียงช่วยพัฒนาในเรื่องของสมาธิแต่เพียงอย่างเดียว กิจกรรมสร้างสรรค์นั้นยังช่วยการพัฒนาในเรื่องของกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยให้ประสานสัมพันธ์กันได้ดียิ่งขึ้นเพราะการที่เด็กปฐมวัยได้ฝึกการปฏิบัติกิจกรรมสร้างสรรค์นั้นทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เด็กปฐมวัยมีจิตใจที่จดจ่ออยู่กับสิ่งที่อยู่ตรงหน้ามากยิ่งขึ้น เช่น ใบงานของตนเอง เมื่อเด็กปฐมวัยมีสมาธิจะทำให้เด็กปฐมวัยนั้นมีความพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ ได้อีกหลากหลายกิจกรรม เป็นการเริ่มต้นของการปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ ได้มากมาย และรวมไปถึงการปฏิบัติกิจกรรมหลักทั้ง ๖ กิจกรรมในขณะที่อยู่ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เด็กปฐมวัยใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมสร้างสรรค์ใน

แต่ละวันโดยใช้เวลา ประมาณ ๒๐ นาที เด็กๆจะมีพัฒนาการในการปฏิบัติกรรมสร้างสรรค์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและการฝึกฝน จากเดิมเด็กจะเห็นว่ากิจกรรมที่ได้ทำนั้นอาจไม่น่าสนใจ เมื่อถึงเวลาที่ต้องปฏิบัติกิจกรรมก็จะทำแบบไม่ตั้งใจ เลอะเทอะ ระบายสีไม่สวย ระบายสีออกนอกกรอบภาพ บางคนเห็นรายละเอียดของภาพก็ไม่อยากระบาย เพราะ ภาพที่ได้ อาจจะมีรายละเอียดมากจนเกินไป ทำให้เด็กนั้นรู้สึกท้อว่างานเยอะ จนไม่อยากทำ จึงเลือกที่จะใช้สีเพียงแค่สีเดียวในการระบายภาพที่ได้และปฏิบัติสร้างสรรค์เพียงแค่ระยะเวลาสั้นๆ

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ สามารถช่วยให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านสมาธิที่มั่นคงมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย สามารถนำกิจกรรมดังกล่าวไปเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการปูพื้นฐานให้เด็กได้มีพัฒนาการทางด้านสมาธิที่มั่นคง เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปสู่การปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

๑)การจัดกิจกรรมการพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการสร้างสรรค์เป็นการส่งเสริมให้เด็กนั้นมีสมาธิที่มั่นคง พร้อมทั้งจะปฏิบัติกิจกรรมต่อไป

๒)ครูควรจัดเตรียม สื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอนให้พร้อมเหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรมีการศึกษาผลของการได้รับประสบการณ์กิจกรรมศิลปะตามจินตนาการโดยใช้ดินน้ำมันที่มีต่อความสามารถ พื้นฐานด้านอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย

๒) ควรมีการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ การเคลื่อนไหวอวัยวะทุกส่วนเพื่อความสมบูรณ์โดยการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่เพราะจะทำให้เด็กเกิดศักยภาพด้านร่างกายที่แข็งแรงและมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- พระมหาจุฬารัตน์นาค. ๒๕๔๕: ๑๖; อ้างอิงจากบรรณานุกรม
- ประณีตพันธุ์สุตา (๒๕๓๔ : ๕๕)
- เสถียรพงษ์วรรณปก (๒๕๔๔ : ๔๗)
- แสตปป (Stapp. ๑๙๖๔: ๕๒ – ๕๓)
- แลนเดอร์ (Landers. ๒๐๐๖: Online)
- คาติน; และยูริชูมาโกะ (Katrin; & Yuri Shumakov. ๒๐๐๐: Online)
- ซูซานซู (Susan Sze. ๒๐๐๕: Online)
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๒๕ : ๗๗๔)
- ประณีตพันธุ์สุตา (๒๕๓๔ : ๙๘)
- สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราช (๒๕๓๖ : ๑)
- พระราชวรมณี (๒๕๒๕ : ๘๓๓)
- เกียรติวรรณอมตกุล (๒๕๓๐: ๘๗)
- มอนเตสซอรี (Montessori, ๑๙๗๐ : อ้างอิงในจริยพันธุ์พลพัฒน์, ๒๕๔๔ : ๙-๑๑)
- (Sarkar, ๑๙๘๖ : อ้างอิงในวัฒนาบุญญฤทธิ์, ๒๕๔๙ : ๗๕)

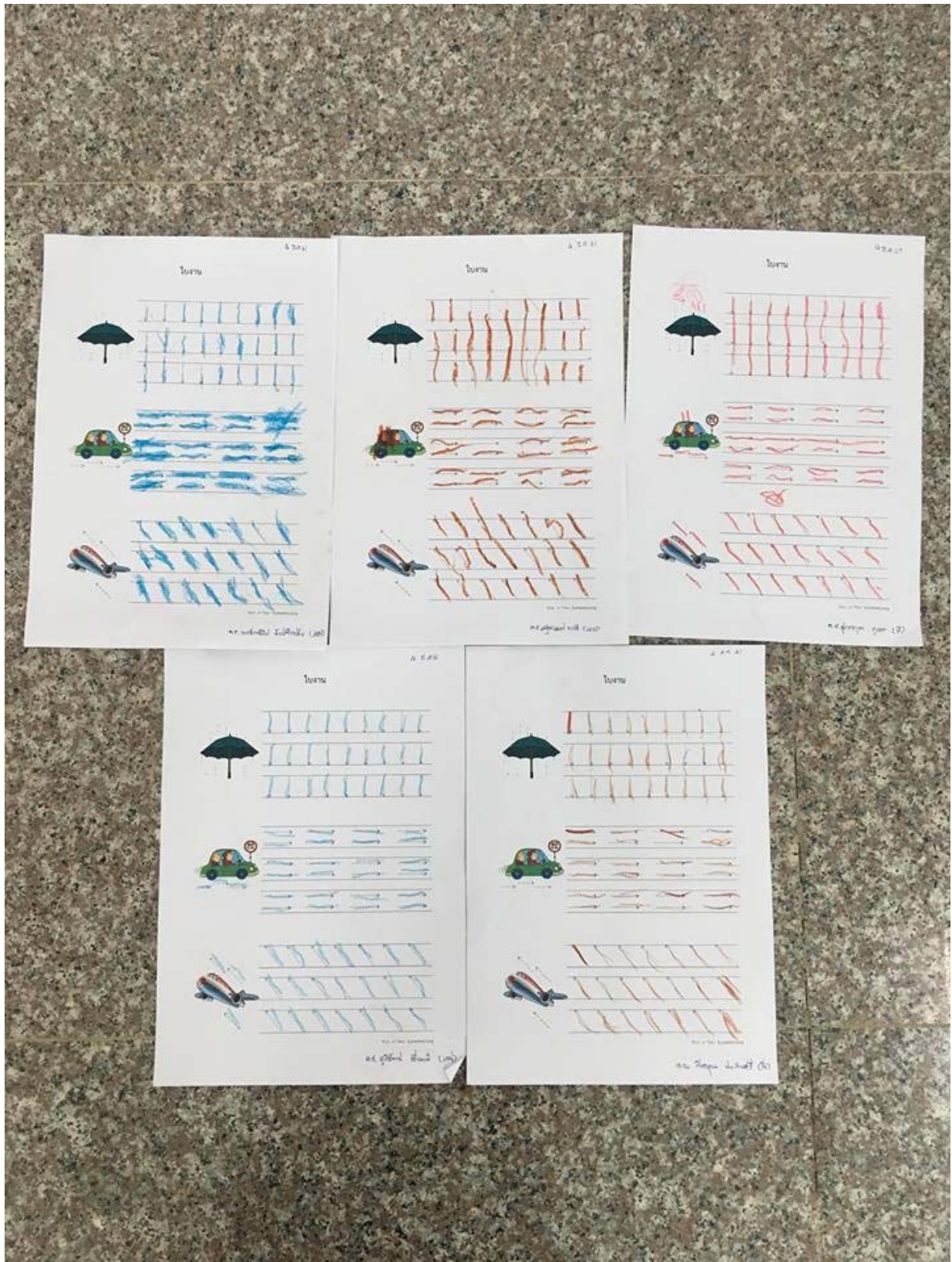
ภาคผนวก

ครั้งที่.....

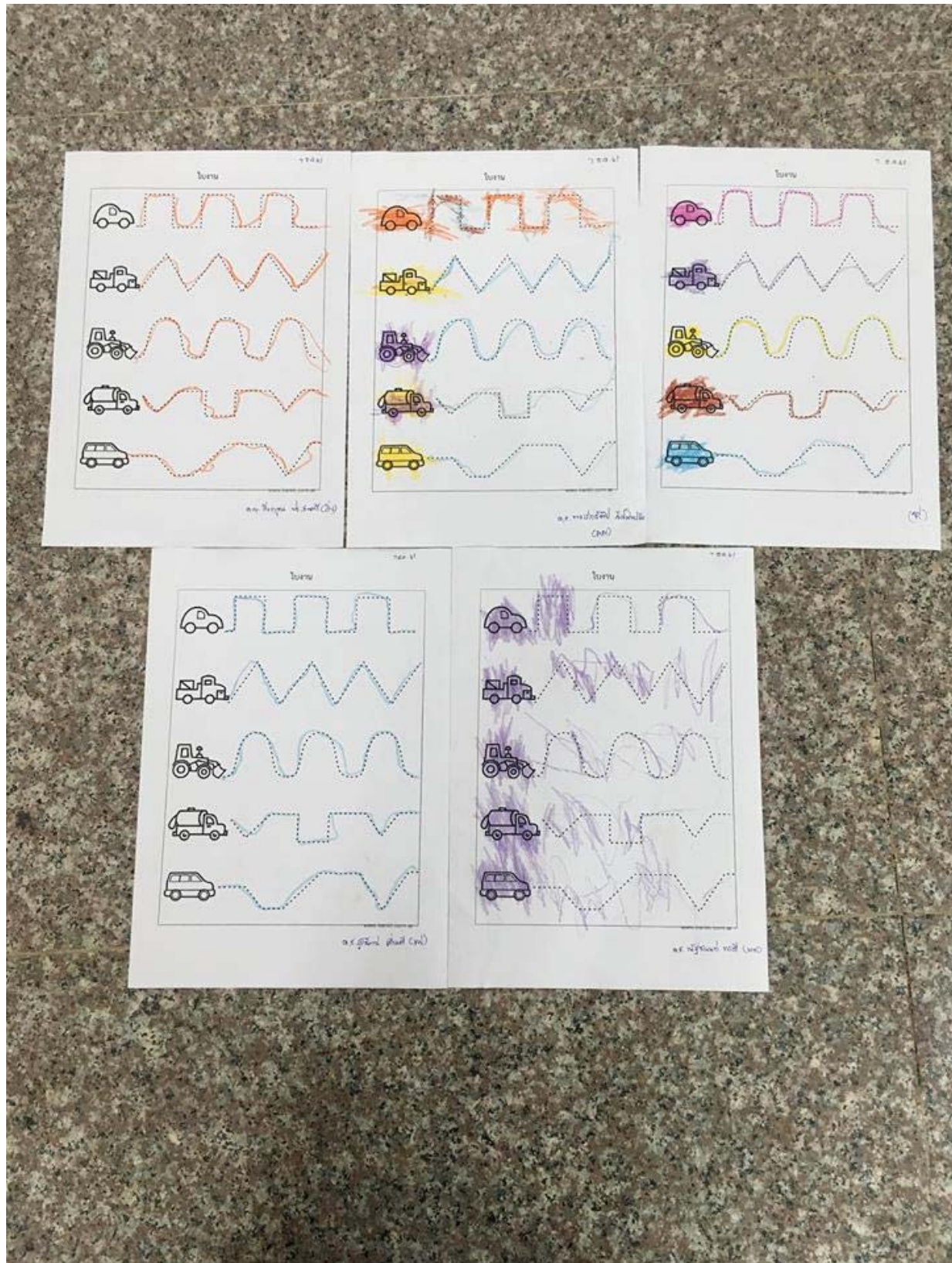
ชื่อ-นามสกุล	รายการสังเกต												รวม	ร้อยละ
	การมีสมาธิในการปฏิบัติกิจกรรม				การตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม				จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน				๑๒	๑๐๐
	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑		
๑ด.ช.พงษ์กษัตริย์ สังข์ศิลป์ชัย														
๒ด.ช.ณัฐชนนท์ ทรดี														
๓ด.ช.ศุภกฤต ภูเภา														
๔ด.ช.ภูริธันย์ เอี่ยมมี														
๕ด.ญ.กิงกรุณ ประสพศรี														

ชื่อ-นามสกุล	คะแนนรวมแต่ละสัปดาห์				
	ก่อนการใช้กิจกรรม	สัปดาห์ที่ ๑	สัปดาห์ที่ ๒	สัปดาห์ที่ ๓	สัปดาห์ที่ ๔
	๖๐ คะแนน	๖๐ คะแนน	๖๐ คะแนน	๖๐ คะแนน	๖๐ คะแนน
๑ด.ช.พงษ์กษัตติย์ สังข์ศิลป์ชัย	๑๕	๑๘	๓๐	๔๐	๔๖
๒ด.ช.ณัฐชนนท์ ทรดี	๑๕	๒๐	๒๗	๓๖	๔๓
๓ด.ช.ศุภกฤต ภูภา	๑๕	๒๓	๒๕	๔๑	๔๙
๔ด.ช.ภูริธันน์ เอี่ยมมี	๑๕	๒๒	๒๔	๓๙	๔๗
๕ด.ญ.กิงกรุณ ประสพศรี	๑๕	๒๒	๒๘	๓๘	๔๙
รวม	๗๕	๑๐๕	๑๓๔	๑๙๔	๒๓๔
คะแนนเฉลี่ย	๑๕	๒๑	๒๖.๘๐	๓๘.๘๐	๔๖.๘๐
คะแนนค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	๒๕	๓๕	๔๔.๖๖	๖๔.๖๖	๗๘

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
ใบงาน กิจกรรมสร้างสรรค์

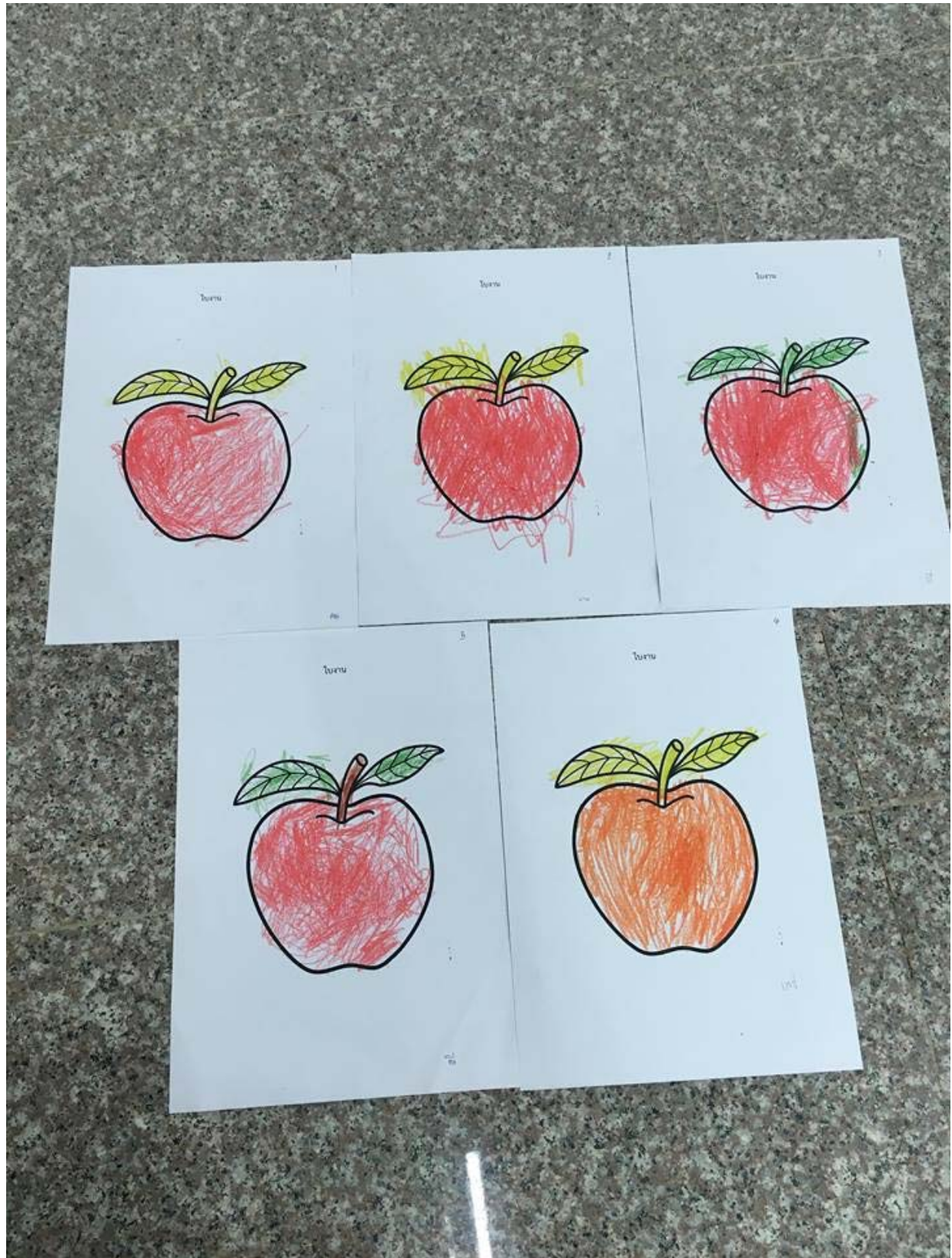
(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
ใบงาน กิจกรรมสร้างสรรค์

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
ใบงาน กิจกรรมสร้างสรรค์

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
ใบงาน กิจกรรมสร้างสรรค์

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
ใบงาน กิจกรรมสร้างสรรค์

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
ใบงาน กิจกรรมสร้างสรรค์

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

